

Marosvásárhely, 1902. január 18. – Lancaster, Maryland, USA, 1983. október 16.

Régi erdélyi családból származott, apja bíró volt. Az alsó- és a középfokú iskolát szülővárosában végezte. A katolikus főgimnáziumban érettségizett. 1924-ben a kolozsvári Unitárius Teológiai Akadémián lelkészi oklevelet, majd nyolc évvel később ugyanott teológiai tanári képesítést szerzett. 1926-ban – ösztöndíjasként – az amerikai Harvard University teológiai főiskoláján magiszteri képesítést kapott. Később a University of Chicagón és a Meadville Theological Schoolban folytatott tanulmányokat, utóbbin 1947-ben doktori diplomát szerzett.

1927-ben a kolozsvári unitárius egyház lelkészévé választották. 1934-ben – miután a főiskolán magántanárrá minősítették – Kolozsvárott teológiai tanár, a következő évtől nyilvános rendes tanár. 1939-ben az erdélyi viszonyok miatt Budapestre települt, hitoktatói megbízást kapott a fővárostól. 1941-től 1947-ig a budapesti unitárius egyház első lelkésze, 1945-től püspöki vikárius. 1928 és 1937 között az Unitárius Közlöny, 1929-től négy éven át az Unitárius Naptár szerkesztője.

1944-ben bujkáló angol katonákat rejtegetett a Pajor-szanatóriumban. 1945 elején részt vett a Polgári Demokrata Párt budapesti megszervezésében, április 9-én a párt ügyvezető elnökévé választották. 1945. április 2-től az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon pártja nagy-budapesti listáján újból mandátumhoz jutott, s bekerült a politikai bizottságba is. Teleki Géza pártelnök lemondása után, 1945. július 27-től a PDP elnöke. 1945–1946-ban a Budapesti Nemzeti Bizottság és a fővárosi törvényhatósági bizottság, majd 1946-tól az Országos Nemzeti Bizottság tagja. 1947-ben a Fáklya című folyóirat szerkesztője. 1945–1946-ban a Magyar Vöröskereszt elnöke.

1946-ban Angliába utazott, majd onnan az USA-ba ment, ahol végleg letelepedett. Hosszú külföldi tartózkodása miatt pártja elnöki tanácsa 1947 márciusában elmozdította az elnöki tisztségből. 1947-től öt éven át a Jamaica Plaiben lévő egyházközség első lelkésze. 1952-től a Lancasteri Első Keresztyén Egyház, majd a Clintoni Első Unitárius Egyház lelkésze volt nyugalomba vonulásáig. 1948-tól két évig ő irányította a Bostonban megjelenő The Response című folyóirat szerkesztését. 1950 és 1956 között tagja volt ugyan a Magyar Nemzeti Bizottmánynak, de az emigrációs politikától gyakorlatilag távol tartotta magát. 1955-től az Amerikai Magyar Könyvtár és Történelmi Társulat vezetője és az Amerikai Erdélyi Szövetség vezetőségi tagja.

